

Μνημόσυνο Κεκοιμημένων Καθηγητών Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

/ [Πεμπτούσία](#)

Την Πέμπτη, 4 Μαΐου 2018, στον Ιερό Ναό Αγ. Τριάδος της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ. τελέσθηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, στο τέλος της οποίας έγινε και το ετήσιο μνημόσυνο για την ανάπαυση των ψυχών των προαπελθόντων καθηγητών της Σχολής και των καθ' οιονδήποτε τρόπο διακονησάντων σ' αυτήν, εις τον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ.

Της Θείας Λειτουργίας, στην οποία έλαβαν μέρος οι Ιερείς - Καθηγητές της Σχολής, προέστη, κατόπιν προσκλήσεως της Κοσμητείας της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ., και σεπτής Ευλογίας του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ανθίμου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ.κ. Ιωάννης, ενώ έψαλλε ο Βυζαντινός Χορός «Τρεις Ιεράρχες» υπό τη διεύθυνση του Επικ. Καθηγητή π. Σπυρίδωνος Αντωνίου.

Πλήθος Καθηγητών, φοιτητών και εργαζομένων λειτουργήθηκαν και ευχήθηκαν για την ανάπαυση των ψυχών των μακαριστών διδασκάλων των. Είχαν έτσι και την ευκαιρία του συμπνευματισμού και της ανταλλαγής απόψεων για θέματα θεολογικού ενδιαφέροντος.

Παρέστησαν επίσης ο Κοσμήτωρ της Θεολογικής Σχολής κ. Μιλτιάδης Κωνσταντίνου, οι Πρόεδροι των δύο Τμημάτων της Σχολής κ. Παναγιώτης Σκαλτσής και Συμεών Πασχαλίδης, Ομότιμοι και εν Ενεργεία Καθηγητές όλων των βαθμίδων, καθώς επίσης και φοιτητές και συγγενείς των αιμνήστων Καθηγητών.

Προσλαλιά του Κοσμήτορα της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ κατά το Μνημόσυνο του προσωπικού της Θεολογικής Σχολής

Το αποστολικό ανάγνωσμα που ακούσαμε νωρίτερα κατά τη λειτουργία αποτελεί ένα απόσπασμα από το κήρυγμα του αποστόλου Πέτρου στο σπίτι του εκατόνταρχου Κορνήλιου στην Καισάρεια της Παλαιστίνης. Πρόκειται για ένα κήρυγμα που σηματοδοτεί την έναρξη της πιο κρίσιμης και αποφασιστικής περιόδου της χριστιανικής Εκκλησίας, την περίοδο που η μικρή και ασήμαντη ιουδαϊκή σέκτα της Γαλιλαίας θα κάνει το πρώτο βήμα για τη μεταμόρφωσή της στη μεγαλύτερη πνευματική δύναμη που γνώρισε ποτέ η ανθρωπότητα και που τελικά θα μεταμορφώσει ολόκληρη την ανθρώπινη Ιστορία. Η μεταμόρφωση αυτή δεν ήταν ούτε απλή ούτε εύκολη υπόθεση, καθώς η νέα πίστη άγγιζε την καρδιά της ιουδαϊκής θρησκείας, στην προσπάθειά της να απαλλαγεί από τις ασφυκτικές

δεσμεύσεις της. Στο απόσπασμα της ομιλίας του Πέτρου που αποτελεί τη σημερινή αποστολική περικοπή, ο απόστολος μιλάει για την ευθύνη που ο δάσκαλος κληροδότησε στους μαθητές του:

39«Εμείς είμαστε μάρτυρες για όλα αυτά που έκανε, και στην ύπαιθρο της Ιουδαίας και στην Ιερουσαλήμ. Αυτόν τον θανάτωσαν καρφώνοντάς τον στο σταυρό. 40Θεός όμως την τρίτη μέρα τον ανέστησε, κι έκανε να τον δουν αναστημένον 41όχι όλος ο λαός, αλλά οι μάρτυρες που ο Θεός τούς είχε διαλέξει από πριν, δηλαδή εμείς, που φάγαμε και ήπιαμε μαζί του μετά την ανάστασή του από τους νεκρούς. 42Αυτός μας έδωσε εντολή να κηρύξουμε στον λαό και να μαρτυρήσουμε ότι αυτός είναι ο ορισμένος από το Θεό κριτής των ζωντανών και των νεκρών. 43Όλοι οι προφήτες βεβαιώνουν γι' αυτόν, ότι καθένας που πιστεύει σ' αυτόν θα λάβει μέσω αυτού τη συγχώρηση των αμαρτιών του»[1] (Πρα ι' 39-43).

Η αγωνία που διακατέχει τον Πέτρο να ανταποκριθεί στο καθήκον που του ανέθεσε ο δάσκαλός του, διακατέχει ασφαλώς κι εμάς σήμερα, καθώς φέρνουμε στη μνήμη μας τους δασκάλους της Σχολής μας που μας ανέθρεψαν θεολογικά και αναλογιζόμαστε το μέγεθος της προσφοράς τους, τον όγκο των επιστημονικών τους συγγραμμάτων, το ύψος των γνώσεών τους, αλλά και το ενδιαφέρον τους για την Εκκλησία και την παδεία του Γένους.

Επιτρέψτε μου λοιπόν, μιλώντας, πιστεύω, εκ μέρους όλων μας, να διαβεβαιώσω τους δασκάλους μας, που λειτούργησαν σήμερα μαζί μας, αφού όλοι μαζί αποτελούμε το ίδιο σώμα που ζει από τη χάρη του Θεού, ότι θα μείνουμε σταθεροί και πιστοί στις διδασκαλίες που μας παρέδωσαν και θα συνεχίσουμε το έργο τους, εξακολουθώντας να εφαρμόζουμε αυτά που μας παράγγειλαν, ώστε να διαδίδεται ο λόγος του Θεού και να δοξάζεται ο Κύριος και στις γενιές που έρχονται μετά από εμάς.